

bet — hvis den nævnte fremgangsmåde ikke var fulgt — ville have lidt betydelige konjunkturtab.

2. Prisreguleringen indenfor engroshandelen med *jern og stål* samt *rør- og sanitetsartikler* har hidtil i hovedsagen været baseret på indkøbsprincippet. Begrundelsen herfor er for det første, at det ofte er meget vanskeligt forud at konstatere grossisterens virkelige genindkøbspris. De udenlandske værkers officielle prislister er i „købers marked“ som regel kun udtryk for de priser, værkerne beregner ved småsalg, medens der „handles“ om priserne ved store leverancer, således at hovedparten af salget sker til lavere priser end angivet i prislisterne. Dette gælder navnlig for rør- og sanitetshandelen.

For det andet er indkøbsvilkårene hos værkerne ikke ens ved prisstigninger og ved prisnedsættelser. I tilfælde af prisstigninger er det almindeligt, at værkerne fakturerer gamle ordrer til de hidtidige priser. Ved prisfald har det derimod i de senere år vist sig, at værkerne i almindelighed nedsætter priserne for alle leverancer, således at også gamle ordrer faktureres til den nye lavere pris.

Anvender man i sådanne tilfælde genindkøbsprincippet på grossisterens videresalgsspriser, vil grossisterne ved prisstigninger opnå betydelige konjunkturgevinster uden

at blive påført tilsvarende tab ved en prisnedgang. Denne tendens forstærkes ved, at de enkelte værker for at fastholde eller udvide kundekredsen undertiden giver grossisterne meddelelse om forestående prisændringer, således at der afgives meget betydelige ordrer umiddelbart forud for en prisforhøjelse.

Som eksempel herpå kan nævnes, at rørværkerne den 19. maj 1954 forhøjede deres priser, men forud for forhøjelsen indgav grossisterne efter opfordring af forskellige værkagenter ordrer til gammel pris svarende til forbruget i en lang periode, og det har bl. a. derfor endnu ikke været nødvendigt at lade den pågældende forhøjelse slå igennem i grossisterens videresalgsspriser. Skulle priserne have været baseret på „genindkøb“, kunne rørbranchen have stillet krav om en prisforhøjelse umiddelbart efter den 19. maj 1954.

3. Ved prisreguleringen for *kaffetilsætning*, fremstillet af den dominerende virksomhed i branchen, tillades det, at rug og byg, der udgør ca. 60 pct af råvareudgiften, indregnes til indkøbspriser med tillæg af halvdelen af den eventuelle besparelse i forhold til noteringerne på Københavns kornmarked. Ved anvendelse af denne kombination af indkøbs- og genindkøbsprincippet bliver selskabet interesseret i at foretage de billigst mulige råvareindkøb.